

منهای فوتبال

المپیک برگزار می شود

اعلام بر نامه‌های المپیک توکیو و ارسال نامه رسمی IOC به کمیته ملی المپیک مبنی بر برگزاری قطعی این رقابت‌ها، بهترین خبری بود که می‌توانست ورزشکارهای المپیک را خوشحال کند. ورزشکارانی که ماه‌هاست به خاطر شیوع کرونا خانه‌نشینی را به جان خریدند و حالا در انتظار مجوز ستاد مقابله با کرونا هستند که با آغاز شدن اردوی تیم‌های شان خود را برای المپیک یا مسابقات گزینشی المپیک آماده کنند. طبق اعلام کمیته بین‌المللی المپیک، این رقابت‌ها از اول مرداد ۱۴۰۰ با کم‌ترین تغییر نسبت به برنامه قبلی آغاز خواهد شد. کاروان ایران تا الان موفق به کسب ۵۲ سهمیه المپیک شده است و هنوز رشته‌های زیادی هستند که باید خود را به کاروان برسانند. به عنوان مثال سهمیه‌های کشتی آزاد و فرنگی هنوز تکمیل نشده و شاگردان بنا و محمدی باید برای این سهمیه‌ها بجنگند. یادآور می‌کنیم که هنوز هیچ تصمیمی از سوی فدراسیون جهانی مبنی بر توزیع سهمیه‌ها اعلام نشده تا و نه‌برداران در بلا تکلیفی باشند. اگر کرونا بی وجود نداشت، روز گذشته شاهد مراسم افتتاحیه المپیک بودیم و امروز هم رقابت‌ها آغاز می‌شد. اما حالا ورزشکاران باید یک سال بیشتر منتظر این تورنمنت بمانند. المپیک که توماس باخ رییس کمیته بین‌المللی المپیک از آن به عنوان المپیک امید، مقاومت و همبستگی یاد کرده است. در این میان درست در روزی که المپیک ۲۰۲۰ باید برگزار می‌شد، مسئولان برگزاری مسابقات با انتشار یک ویدیو «یک سال تا المپیک» را جشن گرفتند. این ویدیو ۱۰۰ ساعت و ۲۰ دقیقه یعنی زمان آغاز مراسم افتتاحیه در استادیوم ملی المپیک به نمایش درآمد و در آن پیام‌هایی برای حمایت از همه ورزشکاران با هدف شرکت در المپیک سال آینده دیده می‌شد. چهره اصلی این ویدئو ورزشکاری به نام «ریکا کو ایکی» بانوی شناگر ۲۰ ساله ژاپنی است. شناگری که با بیماری لوسمی یا همان سرطان خون دسته و پنجه نرم می‌کند، پیام صمیمانه‌ای را به اشتراک گذاشته و در پیامش از همه دعوت می‌کند تا گامی به جلو تا زمان افتتاحیه بازی‌ها بردارند. ریکا کو ایکی دسامبر ۲۰۱۹ و پس از ۱۰ ماه که تحت مراقب و درمان قرار داشت، از بیمارستان مرخص شد و در ۱۷ مارس ۲۰۲۰ برای نخستین بار پس از ۴۰۶ روز دوباره به آب زد. این شناگر سابقه کسب ۶ طلا و دو نقره در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ را دارد؛ بازی‌هایی که به عنوان ستاره آن نیز معرفی شد. همچنین تست کردن مشعل المپیک که اوایل فروردین به ژاپن رسیده بود، یکی دیگر از کارهایی بود که مسئولان برگزاری مسابقات انجام دادند. با این حال کرونا هنوز هست و پیش‌بینی‌ها از آینده قطعی نخواهد بود. باید دید کرونا دنیا را از تماشای المپیک محروم می‌کند یا این مسابقات در توکیو تنور ورزش را دوباره گرم می‌کند.

آمار نشان می دهند این یکی از چهار فصل ضعیف استقلال است امتیاز نگیرها!

از شروع لیگ برتر پانزدهم به بعد، استقلال هرگز به لحاظ امتیازگیری تا این اندازه دچار مشکل نبوده است. تیمی که انگار همه راه‌ها را برای نبردن آزمایش می‌کند و حتی به قیمت خوردن یک گل خارق‌العاده، از پیروزی فاصله می‌گیرد. هیچ کس نمی‌تواند باور کند این همان تیم استر اما چونی است که هر هفته، رقیب را غافلگیر می‌کند و همیشه چیزهای تازه‌ای برای عرضه داشت. آمار نشان می‌دهد که از لحاظ امتیازگیری، این یکی از چهار فصل ضعیف و ناامیدکننده باشگاه استقلال در تاریخ لیگ برتر است. اگر آنها به همین روند ادامه بدهند، خیلی زود با سهمیه آسیانیز خداحافظی خواهند کرد.

آرپاطاری

استقلال نمی‌برد و این انکارنشدنی‌ترین حقیقت این روزهای باشگاه است. آنها این بار برابر نساجی متوقف شدند. همان تیمی که سرمربی‌اش اعلام کرده بود با هر نتیجه‌ای در پایان بازی، خوشحال است.

سوز روز

سرمری بر جنب و جوش تیم ملی

اسکو، لتس گو!

آزاد هنرود

اگر به خبرهای روز فوتبال ایران دقت کنید، در آگان اسکوچیچ را همه جا می‌بینید. کرونا نه جلوی سفر این مربی به ایران را گرفت و نه مانع رفتن او از شهری به شهر دیگر برای تماشای بازی‌ها نزدیک شد. او همه جا هست، با همه مربی‌ها دیدار می‌کند، با همه نشست می‌گذارد و تا جایی که می‌تواند بازی‌ها را هم از نزدیک می‌بیند. با این حجم از فعالیت در آگان اسکوچیچ، دیگر فراموش کرده‌ایم تیم ملی یک روز توسط مردی هدایت می‌شده که به جز «همایش بانکی» و «قرارداد اسپانسر» به هیچ بهانه دیگری به سفر بین شهرهای ایران نمی‌پرداخت!

در این که مسئولیت هدایت تیم ملی ایران کمی از در آگان اسکوچیچ بزرگ‌تر است، شکی نیست. در اینکه رزومه او انقدر هم قابل توجه نبوده، شکی نیست. با این حال در یک مورد دیگر هم اطمینان صددرصدی وجود دارد و آن «انگیزه»

اتفاق روز

نام علی جهان حالا در لیست خروجی‌های برایتون دیده می‌شود

نیمکتی که نمی‌خواستیم!

دو سال قبل در چنین روزهایی بود که فوتبال ایران با یک خبر بسیار هیجان‌انگیز روبه‌رو شد. علیرضا جهانبخش رسماً به لیگ برتر انگلیس ملحق شد تا اگر قیمت‌ترین قرارداد تاریخ فوتبال ایران به امضا برسد و کوردنقل و انتقال باشگاه برایتون نیز شکسته شود. علیرضا مسیری فوتبالی‌اش را با شیب بسیار خوبی طی کرده بود. او از داماش رشت به ان‌ای، سی‌نایمخن در لیگ هلند رفت. با این تیم به دسته پایین‌تر سقوط کرد و دوباره به سطح اول لیگ هلند برگشت. به باشگاه الکمار رفت و در لباس این تیم آقای گل فوتبال هلند شد و در ادامه مسیر پیشرفت فوق‌العاده‌اش، به یکی از بهترین و رقابتی‌ترین لیگ‌های دنیا پیوست. برای علیرضا، آرزوهای بزرگی داشتیم. تصور

استقلال مقابل نساجی، موقعیت‌های بسیار زیادی را هدر داد. ملیچ و قائدی دو فرصت استثنایی را از دست دادند و شیخ دیاباته تنها گل تیم را از روی نقطه پناالی وارد دروازه حریف شمالی کرد. عادت فرهاد و تیمش در این مسابقه نیز ترک نشد. آنها عادت کرده‌اند که گل اول مسابقه را به ثمر برسانند اما گل تساوی

را از حریف دریافت کنند و برتری‌شان را به همین راحتی از دست بدهند. تصور می‌شد پیروزی هفته گذشته برابرنفت، این تیم را در مسیر بردن قرار بدهد اما ظاهراً آن نتیجه هم، چیزی بیشتر از یک اتفاق نبود. تیمی که در خانه قابلیت شکست نساجی قائمشهر را نداشته باشد، سخت می‌تواند به رویاهایش

تلاش‌هایی که البته اصلاً موفقیت‌آمیز نبودند. از دست دادن قهرمانی و دشوار شدن مسئولیت صعود به رقابت‌های فصل آینده لیگ قهرمانان، این بار از چند سال گذشته سخت‌تر نیز هست. چرا که آبی‌ها این بار حتی در مقطعی از فصل، صدرنشین لیگ برتر هم بوده‌اند و کیفیتی بالاتر از سایر رقبای داشتند. شاید از لحاظ رتبه در جدول رده‌بندی لیگ برتر، این یکی از بدترین فصل‌های تاریخ استقلال نباشد اما از نظر میانگین امتیاز، آنها در شرایط فعلی یکی از ناامیدکننده‌ترین فصل‌های باشگاه در همه ادوار لیگ برتر را سپری می‌کنند. این بسک پایسان تلخ برای استقلال

امیدوارکننده لیگ نوزدهم است.

استقلال در ۲۵ مسابقه این فصل، فقط ۴۲ امتیاز به دست آورده است. در حقیقت میانگین این تیم ۱.۶۸ امتیاز به ازای هر مسابقه است. جالب است بدانید این باشگاه تنها در سه فصل، آماری بدتر از این داشته است. استقلال لیگ هادی لیگ چهاردهم، صاحب ۱.۵۶ امتیاز به ازای هر بازی شدند. در لیگ هفتم به میانگین ۱.۲۶ امتیاز رسیدند و در لیگ برتر دوم نیز به ازای هر مسابقه به طور میانگین ۱.۲۳ امتیاز داشتند. در حقیقت باشگاه تنها در این سه فصل، آماری بدتر از این فصل را تجربه کرده بود. قرار گرفتن در یکی از چهار فصل ناامیدکننده به لحاظ امتیازگیری، فرهاد و پسرهارا با انبوهی از واکنش‌های منفی روبه‌رو کرده است. این تیم همین حالا خوب بازی نمی‌کند و هیچ نشانه‌روشنی برای «آینده» نیز ندارد. هیچ کس نمی‌تواند مطمئن باشد که در ادامه این پروژه، همه چیز تغییر می‌کند و استقلال به تیم باشکوه‌تری در لیگ برتر تبدیل می‌شود. استقلال در لیگ برتر، هرگز فصل را با میانگین بیشتری از دو امتیاز به ازای هر بازی به پایان نرسانده است. بهترین میانگین امتیازی آنها به لیگ دوازدهم برمی‌گردد. جایی که فرهاد به عنوان مهاجم برای تیم قلع‌نوی بازی می‌کرد و استقلال به میانگین درخشان ۱.۹۷ امتیاز در هر مسابقه دست یافت.

تیمی که در خانه قابلیت شکست نساجی قائمشهر را نداشته باشد، سخت می‌تواند به رویاهاش وفادار بماند. تیمی که به همین سادگی امتیاز از دست می‌دهد، خیلی سخت می‌تواند امیدوار به رسیدن به لیگ قهرمانان آسیا باشد. استقلال این فصل را با بزرگ‌ترین روایهای ممکن شروع کرد

آنها در لیگ‌های سوم و پنجم صاحب ۱.۹۶ امتیاز در هر مسابقه شدند و در لیگ‌های یازدهم و چهاردهم نیز به ترتیب ۱.۹۳ و ۱.۹۳ امتیاز را به صورت میانگین از هر نبرد به دست آوردند. البته که در این فصل، فرهاد و تیمش با چالش‌های زیادی روبه‌رو شدند اما باید بپذیریم که این فرم از استقلال، شباهتی به یک تیم امیدوارکننده ندارد. این تیم متخصص از دست دادن پیروزی است و سفت و محکم، به سه امتیاز هر بازی نمی‌چسبد.

این فصل استقلال را می‌توان در همان دقائق پایانی نیمه اول بازی با نساجی خلاصه کرد. تیمی که همه کار می‌کند تا به گل برسد اما ظرف چند هفته، همه چیز را به حیرت‌آورترین شکل ممکن به باد می‌دهد. ضربه میری شاید مهم‌ترین لحظه در دوران ورزشی این فوتبالیست باشد اما برای استقلال لیگ نوزدهم، تنها یک سکانس تلخ دیگر است. تیمی که ظاهراً به این سهیل انگاری‌ها خو گرفته و حتی از نبوغ مهره‌های حریف هم رنج می‌کشد. فرهاد و تیمش هنوز پنج مسابقه در پیش دارند تا شاید، روند امتیازگیری‌شان را بهبود بخشند و میانگین بهتری برای خودشان رقم بزنند. آن وقت شاید آسیا هم در دسترس باشد و این فصل، به ناامیدکننده‌ترین شکل ممکن برای آنها تمام‌نشود.

رفته و چند مسابقه از استقلال و پرسپولیس رانیز تماشا کرده است. این حجم از فعالیت در یک بازه زمانی کوتاه، نشان می‌دهد که لیگ برتر هم سهم بسیار زیادی در فهرست او خواهد داشت. اسکو که کیفیت لیگ را بر سوال می‌برد، نه به مریدان ایرانی توهمین می‌کند، نه لژیونر شدن را تنها شرط پوشیدن پیراهن تیم ملی می‌داند و نه ایده‌های رادیکالی در مورد تعطیلی لیگ برتر می‌دهد. او تنها روی پروژه خودش تمرکز دارد و این موضوع، یک کمک بزرگ برای دوری تیم ملی از فضای تنش خواهد بود. مرد کروات به خوبی می‌داند که برای موفق شدن به یک فضای مثبت نیاز دارد و برای ساختن این فضا، دست به هر کاری می‌زند.

ماموریت در آگان در شروع دوران کاری، به مراتب سخت‌تر از ماموریت مریدان خارجی سابق تیم ملی در آغاز کار است. چرا که او خیلی زود چند مسابقه سرنوشت‌ساز را پشت سر خواهد گذاشت. جدال‌هایی که ممکن است فرصت رسیدن به جام جهانی را از تیم ملی بگیرند. بدتر از همه، بازی کردن بدون «تماشاگر» و شاید حتی به میدان رفتن در یک کشور بی طرف است. وضع به شکل «غیرعادی» سخت و نفس‌گیر به نظر می‌رسد اما شاید همین دشواری، کلیدی برای بالا رفتن انگیزه تیم اسکو باشد. تیمی که حتی یک فرصت کوچک برای اشتباه کردن هم ندارد. تیمی که روی لبه پر نگاه متولد شده است.

پاتر بوده است. علیرضا هنوز هم می‌تواند در یک لیگ معتبر به میدان برود و شانس پیوستن به یک باشگاه بزرگ را داشته باشد. بازی برای برایتون، او را به هدفش نرساند اما تجربه‌های مفید برای این ستاره بود. بازیکنی که حالا تشنه فوتبال بازی کردن است و دیگر دوست ندارد، در روی نیمکت هیچ باشگاهی دیده‌شود.

هستند این احتمال هم وجود دارد که جهانبخش به لیگ‌های دیگری در فوتبال اروپا ملحق شود. آمار او در برایتون امیدوارکننده نیست اما رزومه این بازیکن، هنوز قابل اعتنا به نظر می‌رسد. او باید خیلی زود، دوباره نسخه ایده‌آلی از خودش بسازد. او باید خیلی زود، نشان بدهد که قرار گرفتنش در فهرست فروش، یک اشتباه بزرگ از سوی

نسبی از استعدادهای ایرانی رسیده بود. با این حال پاتر هرگز به جهانبخش چراغ سبزی نشان نداد. علیرضا در معدود تجربه‌های بازی برای این باشگاه در این فصل، عالی ظاهر شد و در دو بازی متوالی روبه‌روی بورتون و چلسی برای تیمش گل‌زنی کرد. پس از آن فیچی استثنایی روبه‌روی چلسی، همه منتظر داشتند این بازیکن دیگر به ترکیب ثابت تیم برسد اما پاتر، علاقه‌ای به سبک فوتبال این بازیکن نداشت و سرانجام او را در فهرست فروش قرار داد. نام علی جهان حالا در لیست خروجی‌های برایتون دیده می‌شود اما ماجراجویی‌های اروپایی او، هنوز هم تمام نشده است.

هیچ کس نمی‌داند علیرضا چه مقصدی را برای ادامه فوتبالش در نظر دارد اما همه می‌دانند که او اهل تسلیم شدن و در جازدن نیست. هلند، مقصد محتمل‌تری برای این ستاره به نظر می‌رسد. به ویژه حالا که آژاکس کسی‌ها نیز حکیم‌زایش را از دست داده و به شدت در جست‌وجوی یک وینگر